

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Konflikt?

V kratkem se utegne pokazati, koliko upliva ima še Avstro-Ogerska v Srbiji. Vprašanje je le, koliko upliva, zakaj simpatij ni imela nikdar.

V soboto, na dan otvoritve milenijske razstave, se je v Belem gradu primerila velika protimadžarska demonstracija. Pred gledališčem se je okolu spomenika kneza Mihajla Obrenoviča zbralo na tisoče ljudi, kateri so, kliče: „Propast Madjariji“ sežgali madjarsko zastavo in razbili ter poteptali madjarski grb. Na to se je iz uredništva „Zastave“ prinesla velika srbska zastava, katero je občinstvo burno pozdravilo. Demonstrantje so potem v dolgem sprevedu korakali po mestu in pred palačo ruskega poslanstva klicali: Živela Rusija, živio ruski car. Razburjenost mej demonstranti je bila jako velika. Čuli so se sramotilni klici na Avstrijo in Ogersko in ko je sprevod prišel do madjarskega trgovskega muzeja, so demonstrantje to poslopje naskočili. Iz demonstracije so nastali izgredi. Policija, ki se demonstrantom ni prav nič ustavljala, nego jim še na roko šla — saj se je udeležilo demonstracije tudi mnogo častnikov in obilo duhovnikov z nekim arhimandritom vred — je hotela naskok preprečiti, a ker ni sama tega zamogla, je poklicala vojaštvo na pomoč. Vojaki so na izgrednike streljali in le iz teža napravili red.

S to demonstracijo je Madjarska hudo žaljena in bo brez dvoma zahtevala zadoščenja. Iz tega, koliko zadoščenje dobi in v kaki obliki se izrazi, se bo dalo sklepati, kako je razmerje mej našo državo in Srbijo.

Dobro že dolgo ni. Svoj čas, ko je v Belem gradu vladal še razkralj Milan in je bilo državno krmilo v rokah Garašanina ali Piročanca, je bil avstrijski poslanik odločilni faktor v vseh srbskih rečeh.

Sedaj je drugače. Že nekaj časa sem tožijo z dunajskim ministerstvom unanjih del v zvezi sto-

ječi listi, da si je pridobila Rusija največji upliv na Srbijo, da je v tem oziru ruski poslanik stopil na mesto avstrijskega poslanika. Nasprotno pa se je pojavilo posebno sedaj, ob milenijski razstavi.

Madjari so uvrstili mej zastave od njih podjarmljenih narodov in držav tudi srbsko zastavo. Beligrajski kabinet je proti temu žaljenju odločno protestoval, a ker ni nič opravil, je svojim diplomatičnim zastopnikom v Budimpešti in na Dunaji ukazal, da se ne smejo udeležiti nobene milenijskih slavnosti.

Srbi bi gotovo ne bili šli tako daleč in srbska vlada bi gotovo ne bila mirno gledala velikih protimadžarskih demonstracij v soboto, da jej je sploh kaj za dobro razmerje mej Avstro-Ogersko in Srbijo. Vlada ni zganila s prstom, da bi bila preprečila sobotne demonstracije, le izgred, naperjenemu zoper tujo lastnino, se je uprla in to priča, da so je bile demonstracije vseč, ako jih morda ni sama naročila.

Da Srbiji ni dosti za prijateljstvo z Avstro-Ogersko, kdo bi se temu čutil! Dokler so dunajski krogi plačevali Milanove dolgove in posojali Srbiji, kolikor je potrebovala, je imelo kaj zmišliti, da je Srbija molče pripuščala kršenje trgovinske pogodbe. Madjari so v tem oziru sistematično postopali in zapirali srbskim proizvodom mejo, kadar jim je kazalo. Sedaj pa Srbija tudi na Dunaju nima več kredita in nahaja se v najobupnejšem finančialnem položaju. V takih razmerah je umevno, da se tudi upira madjarskim manipulacijam glede trgovinske pogodbe in vse kaže, da je to prvi povod sobotni demonstraciji zoper milenijsko razstavo, katera demonstracija se je bržčas priredila v ta namen, da se ž njo provocira Avstro-Ogerska ter tako očitno narodu dokaže, da je konec dosedanjemu razmerju z Avstrijo. Konflikt mej našo državo in Srbijo je vsled tega skoro neizogiben.

krajev na glavi. Za njo je sedel služnik, ki pa ni veslal; ampak veslala je sama.

„Madona santissima, tu je, signore,“ šepne Italijan meni in zavije čolna proti njeni ladjici, da sta se skoro zadeli. Gledal sem njen obraz v mesečini, kolikor sem mogel v hitrosti. Bil je zarjav, pravcato italijanski. Pod gostimi obrvmi svetilo se je dvoje velicnih očij. Ne bom vam je popisoval dalje, zdela se mi je lepa, jako lepa. Stara biti je morala k večjemu sedemnajst let. Želel sem ujeti jeden sam njen pogled, ali nisem bil tisti večer toliko srečen.

„Vozite za njo,“ velel sem veslarju, ko je že zginila mimo naju.

Veslar zasuče čolna; peljala sva se za njo v toliki daljavi, da sem videl samo njeno belo obleko in pa širokokrajni slamnik.

Tisti večer sem prišel pozno domov in še manj spal, kakor prejšnji večer.

Drugi, tretji, četrti dan je nisem videl, mislil sem že, da je šla iz mesta. Tudi petja njenega nisem čul. Dolg čas mi je bilo in vsak večer prihajal sem nemirnejši domov. Čudno, kaj ima z menoj ta ženska, saj sem že vendar videl dosti krasotic italijanskih ali videl sem jih danes, jutri že vedel nisem za to. In to sem videl same jedenkrat in sedaj že ne morem prestat, ker je ne vidim več. Naročil sem vozniku, naj poižve, če more, kaj je z njo, kje je in kam se sedaj vozi. Ali tudi ta ni mogel poročiti ničesar.

Občni zbor „Narodne tiskarne.“

Ker se dne 19. aprila ni sešlo po pravilih določeno število delničarjev, vršil se je občni zbor včeraj, dne 3. maja, v društvenih prostorih.

Predsednik gosp. dr. Ivan Tavčar je pozdravil navzočne delničarje, zastopajoče 81 delnic, in konstatoval sklepčnost občnega zbora.

V imeni upravnega odbora je gosp. Jos. Lavrenčič poročal o društvenem delovanju v minolem letu, rekši, da je iz predloženih računov razvidno, da je „Narodna tiskarna“ tudi v minolem letu lepo uspevala. Zlasti je list „Slovenski Narod“ v primeri s prejšnjimi leti znatno napredoval, tako glede števila naročnikov kakor glede števila oznanil. List, ki je pogostoma izhajal s prilogo, je za časa lanske katastrofe prinašal podrobna poročila, vsled česar je občinstvo prav pridno po njem segalo. Število naročnikov, se je vsled tega pomnožilo, razprodalo pa se je tudi mnogo posamičnih števil. Tudi vestna in točna poročila za časa deželnozbornskih volitev so pridobila listu mnogo novih naročnikov. Številke govore, da je občinstvo z listom zadovoljno.

S 1. januarjem lanskega leta je „Narodna tiskarna“ prevzela v last tudi list „Rodoljub“. List je imel vsled preganjanj mnogo pretrpeti, a vzlic temu ima precej naročnikov in mu je obstanek zjamčen.

„Ljubljanski Zvon“ sicer ni glede števila naročnikov nazadoval, a žal, da vzlic vsemu prizadevanju ne najde pri naši inteligenciji tistega zanimanja, katero bi zaslužil.

Pri zadnjem občnem zboru je bil ves upravni odbor na dobo treh let na novo izvoljen. Novi odbor se je konstituiral ter volil predsednikom gosp. dr. Ivana Tavčarja, podpredsednikom gosp. Franca Hrena. Tekom minolega društvenega leta je imel odbor 9 sej, v katerih se je razpravljalo o društvenih rečeh. Nadzorstvo je primerjalo bilanco z glavnimi in pomožnimi knjigami ter jo našlo v popolnem redu.

Vozila sva se peti dan po onem večeru, ko sem jo videl prvič. Veter je nekoliko pihal in dvigaval valove, da so pluskali ob čolna. — Zopet priplava proti nam pisana ladjica, ki je imela razprostrta bela jadra. Bankirjeva hči je. — Zavila sva proti njeni ladjici.

Sedaj mi je stoprav sreča pokazala jasno lice. Dala mi je priložnost, da sem se ji mogel približati, da še več, celo da sem dobil od nje ljubezniv pogled. Včasih se v resnici sreča šali s človekom. In to se je zgodilo tako le:

Obe ladjici pridrvili sta do ogla neke palače, kjer se kanal zavije. Tu potegne nakrat močan veter in odnese lepi gospici slamnik z glave, ki je letel po zraku mimo mojega čolna in padel v vodo. Kakor bi bil trenil zgrabim ga, da se skoro zmočiti ni mogel. Veslarju spreleti zarujaveli obraz sijajna zadovoljnost menda nad mojo spretnostjo. Uprl je žuljave roke v vesla in zavil proti pisani ladjici, iz katere je gospica gledala po svojem slamniku.

Ladjici se oplazita, in jaz podam gospici slamnik. Ona me pogleda zahvalno s svojimi velikimi očmi in se lahko prikloni: „grazie, signore,“ izgovorivši in položi slamnik v naročje. Pogledala me je zopet tako živo, tako prijazno, ko se ladjici razdvojita. Gledal sem za njo, ona je veslala naprej. Bila je lepa, v resnici, kakor je rekel gondolijer, lepa, kakor večernica.

(Dalje prih.)

Listek.

Bankirjeva hči.

(Povest, spisal Dragoš.)

II

(Dalje.)

„Kam pa se pelje ven, ali vam je to znano, gondolijere?“

„O, signore, več ko dvajset let vozim po kanalih in zunaj mesta, pa bi ne vedel, kje se benečanske gospodičine vozijo, posebno pa tako lepe, kakor Bankirjeva hči,“ nasmeje se glasno mož in namizikne z bistrimi očmi.

„Tedaj peljite me tjakaj,“ zapovem mu kratko.

„Tako, signore. Mimo palače dožev ali pa tam v obližji jo vidiva gotovo. Videli boste, kako vam čolna vesla, kakor najboljši krmar!“

Molčal sem. Veslar je jel peti in upiral vesla v valove. Peljala sva se proti palači dožev. Nestrpno sem gledal na vse strani, kje se prikaže čoln s krasno gospico. Ali zastonj. Vozila sva se mimo omenjene palače, na vseh krajih, kjer je gondolijer vedel, da se vozi, ali našla je nisva. Danes peljal sem se nejevoljen proti domu.

„Čudno, signore, v resnici čudno, da je ni; morda se ni nikamor peljala,“ ponavljal je vedno gondolijer, videč mojo nejevoljo.

Bližala sva se že svojemu stanovanju, kar privesla proti nama pisana ladjica, v kateri je sedela belo oblečena gospica s slamnikom širokih

„Narodna tiskarna“ je imela v minoletem letu 83551 gld. 95 kr. prometa, v primeri z l. 1894. za 8532 gld. 74 kr. več. Dohodkov je bilo 41985 gld. 69 kr., troškov pa 41566 gld. 26 kr.

Tiskarni je 1790 strank dalo 2040 tiskarskih naročil, 1517 strank pa je oddalo 1697 inseratov.

Razen „Slovenskega Naroda“, „Ljubljanskega Zvona“ in „Rodoljuba“ je tiskala tiskarna še „Slovenski Pravitelj“, „Letopis Matice Slovenske“ in „Knezovo knjižnico“, razne reči za „Dramatično društvo“ in za „Ljubljanskega Sokola“, različne koledarje, letna poročila, brušure itd. ter preskrbovala razne slovenske posojilnice in hranilnice s potrebnimi tiskovinami. Vrh tega je izvršila obilo naročilnih akcidenčnih del v različnih barvah.

Vsa ta dela je izvrševalo povprek 30 oseb in sicer 1 vodja, 1 podvodja, 11 stavcev, 2 strojevodji, 4 učenci, 4 vlagalke, 2 hlapca, 1 upravitelj društvenih listov, 1 ekspeditorka in 3 raznašalci listov.

Bilanca izkazuje čistega dobička 2464 gld. 40 kr. in upravni odbor predlaga, da se ta na sledeči način razdeli:

Delničarjem naj se izplača dividenda po 3 gld. kar znaša 1200 gld., za nagrade naj se določi 300 gld., specijalni rezervi naj se pridene 400 gld. ostanek 564 gld. 40 kr. pa naj se prepíše na novi račun za l. 1896.

Rezervna fonda znašata in sicer: Splošni rezervni fond koncem 1894. l. 6665 gld. 80 kr. Isti se je tekom 1895. l. pomnožil iz obrestij od obligacij za 144 gld. 20 kr. in iz svojih obrestij za 83 gld. 34 kr., znaša torej koncem 1895. l. 6893 gld. 34 kr. Specijalni rezervni fond je znašal 1894. l. 258 gld. 20 kr., pomnožil se je pa s svojimi obrestmi za 7 gld. 99 kr., tako da znaša koncem 1895. l. 266 gld. 19 kr., oba rezervna fonda pa 7159 gld. 53 kr., katera svota je plodonosno naložena.

Glede Jurčičeve ustanove je omeniti, da se je Jurčičevih zbranih spisov prodalo v 1894. letu in v 1895. l. 1390 zvezkov in da je v zalogi še 10489 zvezkov. Želeti bi bilo, da bi občinstvo pridneje segalo po Jurčičevih spisih, že z ozirom na blagi namen, kateri ima Jurčičeva ustanova.

Poročilo in predložena bilanca sta se brez debate odobrili in se je soglasno vzprejel predlog upravnega odbora glede porabe čistega dobička.

Na predlog delničarja gosp. Hribarja se je upravnemu odborniku in nadzorniku društvene tiskarne gosp. Jos. Lavrenčiču izrekla zahvala za njegov veliki trud in vestno in marljivo nadziranje tiskarne.

Po kratki debati o raznih društvenih zadevah so bili za pregledovalce računov voljeni gg. I. Vilhar, Fr. Ks. Souvan, F. Zupančič, I. Knez, in dr. M. Hudnik, potem pa je predsednik zaključil zborovanje.

V Ljubljani, 4. maja.

Sprava mej Nemci in Čehi. Profesor Tomaž G. Masaryck je priobčil v „Rozhledih“ članek, v katerem razpravlja, pod kakimi pogoji bi mogli Čehi se sporazumeti z Nemci. Osnovati se mora najprej drugo češko vseučilišče; dokler se razmere drugače ne uredijo, naj se osnujejo posebni češki oddelki pri ministerstvih. Upelje naj se češki uradni jezik pri sodiščih, političnih in rudniških oblastvih, katera poslednja naj se decentratizirajo. Osnovati se mora posebno češko najvišje sodišče, in v moravskem deželnem zboru se mora potom pravične premembe deželno zbornskega volilnega reda zagotoviti češka večina. Na to naj bi se pa cesar kronal za češkega kralja, kar bi pa pri taki politiki ne bila več sama ceremonija, temveč državno dejstvo, s katerim bi se zagotovil daljši državnopravni razvoj. Masaryck dokazuje, da bi se s tem Nemcem ne zgodila nobena krivica.

Lewakowski. Poljski klub je jako nevoljen na Levakovskega. Plemenitaši se že kesajo, da so ga izbacili iz kluba. Tedaj so mislili, da bode Lewakowski kar odložil mandat, a sedaj vidijo, da je le pridobil večjo svobodo. Posebno jih je peklo njegov govor pri volilni reformi, ko je bil dobro naslikal, kako se voli v Galiciji. Radi bi ga zopet spravili v klub, da mu odvzemo svobodo. Pogajajo se že z njim in obetajo mu neke osebne ugodnosti. Lewakowski pa o teh osebnih ugodnostih noče ničesar slišati, temveč zahteva, naj se klubova pravila tako premene, da bode on mogel svobodno zastopati svoja načela in težnje svojih volilcev ne le v klubu, temveč tudi v zbornici poslancev. V to pa plemenitaši ne marajo privoliti, ker mu s tem ne za-

maše ust. V klub bi ga radi spravili jedino zaradi tega, da bi potem ne mogel vedno jih napadati in slikati galiških razmer.

Kompromis v moravskem veleposestvu se je sklenil, a Čehom ne bode nič koristil. Dogovorili so se, da srednja stranka prepusti konservativcem tri mandate, zato morajo pa konservativci v fidejkomisnem veleposestvu prepustiti nemškemu liberalcem jeden mandat. Po tem kompromisu se bodo v fidejkomisnem veleposestvu volili eden liberalcec in štirje konservativci, v nefidejkomisnem pa 15 nemških liberalcev, 5 članov srednje stranke in 3 konservativci. Razmere se v deželnem zboru s tem nič ne premene. Večino bodo Nemci imeli, kakor so jo doslej. V fidejkomisnem veleposestvu se konservativci boje, da utegnejo zmagati liberalci in zaradi tega so sklenili kompromis. Konservativno veleposestvo zgublja vpliv, od kar je umrl grof Belcredi, ki je bil vodja njegov.

Poljaki in Madjari. Če se verjeti nekaterim ruskim listom, imeli so Poljaki posvetovanje v Levovu, bi se li udeležili v večjih množinah ogerske razstave. Razgovor je bil precej živahen, naposled so nekda sklenili, da se razstave ne udeležijo. Poljski listi o tem sklepu ničesa ne povedo, a posebne reklame pa za ogersko razstavo ne delajo. Morda je vender le res, da Poljaki rajši doma ostanejo. Povoda navduševati se za Madjare tudi Poljaki dosti nimajo. Seveda razglasiti takega sklepa že glede na vlado ne morejo. Potem bi Madjari zagnali grozen hrup ne le proti Poljakom, temveč tudi proti vladi, v kateri so trije Poljaki. Če se bodo Poljaki v večjem številu udeležili razstave, bi pa gotovo se ne prikupili Čehom. Na prijateljstvu s Čehi, je pa jim tudi nekaj ležeče. To kaže grof Badeni sam.

Novo francosko ministerstvo je napovedalo celo vrsto reform, mej njimi mnogo jako pametnih. Seveda Meline niti sam ne misli, da bi kdaj te reforme izvedel. V Franciji je že navada, da vsaka vlada napove celo vrsto reform, kajti tembolj navdušeno jo pozdravijo v zbornici, čim več in čim večjih preosnov obeta. Nobena vlada pa svojih obljub ne more izvršiti, ker v nekaj mesecih se ne more kdo ve kaj storiti. Posebno je to nemogoče, ker potratita zbornici mnogo časa z interpelacijami. Predno se more lotiti vlada raznega dela, že pade. Od tod prihaja, da v nobeni evropski državi nimajo tako zastaranih uredb in zastaranih zakonov, kakor v Franciji. V Angliji je navada, da nova vlada izvrši, kar je prejšnja začela. V Franciji je pa narobe, vsaka nova vlada podere, kar je prejšnja zgradila. Zato tudi iz napovedanih reform ne bode nič.

Ustanovni občni zbor „Gorenjskega Sokola“

v Kranju dne 3. maja t. l.

Brez vnanjega šuma in hrupa se je vršila včeraj v starodavni gorenjski prestolici slavnost, katera bode gotovo jako blagodejno uplivala na razvoj narodnega življenja na vsem Gorenjskem. Kratili smo najmlajšega izmej Sokolov, pogumno je razpel svoje peruti „Gorenjski Sokol“, pridruživši se vrsti slovenskih sokolskih društev. Velevažnega dogodka se je udeležil najstarejši brat, ljubljanski „Sokol“, po deputaciji 10 članov pod vodstvom staroste dra. Tavčarja, katero je vzprejel in pozdravil na kolodvoru „Gorenjski Sokol“. Od mnogih strani pa so došli brzobjavni pozdravi, izmej katerih so bili z izrednim navdušenjem vzprejeti oni hrvatskega Sokola v Zagrebu, bralnega društva v Trzinu, brata dra. Kušarja iz Gradca in graških Slovencev.

Ob polu 11. uri zjutraj je otvoril predsednik osnovalnemu odboru, notar in poslanec g. Globočnik zborovanje, katerega se je udeležilo okoli 40 članov. Pozdravil je navzoče in razložil na kratko zgodovino snovanja „Gorenjskega Sokola“. Društvena pravila je občni zbor vzel na znanje in je odobril brez spremembe. Vpisnina za člane se je določila brez izjeme z 1 gld., članarina pa za v Kranju bivajoče člane po 30 novč. na mesec, za vnanje pa po 2 gld. na leto. Do zdaj se je priglasilo okoli 50 članov, katero število se bode pa gotovo pomnožilo, ko začne društvo delovati. Zadaja točka dnevnega reda je bila volitev odbora. Izvoljeni so bili: Starosta g. Avgust Drukar, not. kand., podstarosta g. Ivan Vičič, knjigovodja, v odbor pa gg. Iv. Engelman, Gašp. Eržen, Iv. Jagodič, Jak. Killer, Vinko Majdič, Fr. Omerša ml. in Ferdo Polak.

Imenom društva se je zahvalil g. Eržen načelniku osnovalnega odbora notarju Globočniku za ves njegov trud in za uspešno podporo pri snovanju društva. G. Globočnik pa je opominjal z navdušenimi besedami Sokole, naj ono navdušenje, katero kažejo sedaj, ostane trajno, naj marljivo goje telovadbo, ker le taka društva imajo zdravo

jedro, ki izvršujejo svoj poglobitveni namen in niso samo za parado.

Proti 12. uri se je zaključilo zborovanje in je bil s tem torej ustanovljen toliko željno pričakovani „Gorenjski Sokol“.

Ob 3. uri popoldne so se zbrali vsi člani „Gor. Sokola“, izmej katerih je bilo že okoli 20 v društveni opravi, in pa člani ljubljanske deputacije in drugi rodoljubi pri Peter Mayru v prijazno prosto zabavo, pri kateri so iz prijaznosti sodelovali vrli tamburaši bralnega društva pod vodstvom g. Lahajnarja. Kamalu se je razvilo izredno živahno gibanje. Starosta Drukar je pozdravil pred vsem še jedenkrat ljubljanskega „Sokola“ deputacijo in se zahvalil za darovano telovadno orodje, dalje je pozdravil došle goste iz Radovljice, Škofje Loke, z Bleda in iz Gorij, izrekajoč nado, da bode v zvezi z ljubljanskim „Sokolom“ in z zavednimi gorenjskimi rodoljubi procvital tudi „Gor. Sokol“.

Starosta ljubljanskega „Sokola“ dr. Tavčar je omenjal, s kakim veseljem je pozdravil najstarejši slovenski „Sokol“ vest o snovanju „Gor. Sokola“, katerega je zdaj pozdravil samo z deputacijo, pozneje pa v poletnem času hoče prirediti velik društven izlet v Kranju. Lep napredek narodnega življenja v Kranju kaže ravno ustanovitev „Gor. Sokola“. S krepkimi besedami je bodril člane najmlajšega „Sokola“, naj goje telovadbo, ter podarjal, da sokolska društva niso samo igrača, nego da imajo velikansko ulogo v sedanjih elastičnih časih, njih naloga je, poleg gojenja telesnih vaj braniti narodno naudušenje. Tudi v socialnem oziru so ravno sokolska društva velicega pomena, kajti v njih vlada duh enakosti, vsi bratje Sokoli so si jednaki. Tako naj bode tudi pri „Gor. Sokolu“, kateremu zakliče: Na zdar! Ker je s popoldanskim vlakom došlo še več ljubljanskih rodoljubov, je starosta Drukar pozdravil tudi te, mej njim posebno dr. posl. Koblarja in dr. posl. Hribarja. Starosti Drukarju je nazdravil dr. Prevec. Ljublj. deputacije član V. Murnik je v jako lepem dolgem govoru razlagal o dveh temeljih, na katerih sloni moč in trpežnost Sokolstva, to sta svoboda in disciplina, ter o važnosti dobrih predtelovadcev, kajti telovadba je postala že znanost, ki ima veliko literaturo in se mora sistematično gojiti. Telovadba je izborna šola za vzgajanje jeklenege duha v čvrstem telesu. Končavši svoj govor je omenjal, da bode ljublj. „Sokol“ rad prišel na pomoč svojemu bratu ter je nazdravil ideji mejsebojnega navdušenja.

Z živim odobravanjem so bile vzprejete besede dr. posl. Koblarja, ki je kot zastopnik mesta Kranj, slavil lepoto Gorenjske strani, vredne, da jo ljubimo. A lepa naša domovina bi nam malo pomagala, če bi v njej prebival mrtev rod. Društva, in v prvi vrsti sokolska, imajo nalogo buditi narod, to vidimo najbolj na Češkem. Nadalje je povdarjal, da ne pripada k onim, ki so izrekli svoj anatema nad sokolstvom, kajti od Boga nam je dana naloga, da branimo svojo domovino. Nazdravlja „Gor. Sokolu“ kot branitelju domovine. Dr. posl. notar Globočnik, povdarjajoč važnost sokolstva za vzbujanje domovinske ljubezni, in omenjajoč stare in moderne narode, je nazdravil možu, ki je kot pisatelj, poslanec in zdaj kot načelnik „Ljubljanskemu Sokolu“ že toliko storil za narod in klical na zdar starosti dr. Tavčarju. Odbornik „Ljublj. Sokola“ Jos. Noll je v humorističnem govoru povdarjal, da vse tlačenje in vsa „masaza“ nasprotnikov ni slovenskemu narodu mogla vcepiti „jetike“, za katero bi bil poginil in izrekel nado, da tudi najmlajši „Sokol“ postane čvrst in krepak, da ga ne bode tako hitro uničil kak sovražni skovir. Gosp. Lavrič iz Škofje Loke in g. Homan iz Radovljice sta izjavila, da bodo gotovo tudi v teh dveh mestih zavedni rodoljubi se pridružili „Gor. Sokolu“ ter skupno delovali, da se budi narodna zavest. Posl. Hribar je nazdravil snovateljem „Gor. Sokola“, povdarjajoč posebno demokratični duh socialne enakosti, ki ga goje sokolska društva ter napil g. Cirilu Pirca, kateri je odgovoril, da on pač nima toliko zaslug nego drugi. (Tu naj omenimo gg. Omerse ml. in V. Eržena, ki sta kolikor nam znano od vsega početka poleg g. Globočnika si pridobila največ zaslug za mlado društvo in delovala neumorno, za kar jima gre očitno priznanje.) Končavši svoj govor nazdravil je bivšima starostoma Hribarju in J. Nollju. Na predlog gosp. Hribarja se je dr. Kušarju poslal brzobjavni odgovor na njegov telegram v Gradec. Govorili so še podstarosta gosp. Vičič, ki je nazdravil notarju Globočniku in osnovalnemu odboru, dr. Prevec, potem notar Globočnik, ki je povdarjal, da je Sokolu treba mladeniškega navdušenja in močatega postopanja in blagajnik „Lj. Sokola“, Skale, kije izrekel željo, da „Gor. Sokol“ pridobi po vsem Gorenjskem mnogo članov in se tako postavi na trdno gmotno podlago.

Mej govori so tamburaši, katere je gosp. J. Noll pozdravil skrepkim govorom in nazdravil njih vodji g. Lahajnarju, prav vrolo udarali in ponavljali konečno tudi pesem „Domovini i ljubavi“, katero je na splošno želje zapel g. Noll. Pevci pa so zapeli nekoliko zborov.

Proti 8. uri odkorakali so kranjski „Sokoli“ na kolodvor, spremljajoč ljubljansko deputacijo, ki se je prisrčno poslovala od njih, kličeč najmlajšemu „Sokolu“ prav krepak: Na zdar!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 4. maja.

— (Občinski svet) imel bo v torek, 5. maja ob 6. uri zvečer v mestni dvorani sejo. Dnevni red: I. Oznaniha predsedstva; II. Personalnega in pravnega odseka poročilo o rezultatu letošnjih dopolnilnih volitev v mestni zastop; III. Volitev podžupana (§ 31. občinskega volilnega reda); IV. Volitev stalnih osem odsekov občinskega sveta; V. Dopolnitvene volitve v direktorij mestnega vodovoda, v direktorij mestnega užitinskega zakupa, v osek za električno razsvetljavo, v osek za kanalizacijo, v mestne hranilnice upravni odbor (2 občinska svetovalca) in v klavnično ravnateljstvo; VI. Poročilo pomožnega odseka; VII. Volitev dunajske deputacije. Tajna seja.

— (Okrajna bolniška blagajna v Ljubljani.) Okrajna bolniška blagajna ljubljanska imela je včeraj dopoldne v mestni dvorani svoj letošnji občni zbor kateremu je kot obrtni komisar prisostvoval g. magistratni svetnik Sešek. Otvorivši občni zbor, konstatoval je načelnik g. A. Klein sklepčnost zbora ter pozdravil zbrane zborovalce, potem pa je blagajnik g. R. Branke poročal o delovanju bolniške blagajne ter o računskem zaključku za leto 1895. Okrajna bolniška blagajna ljubljanska imela je koncem lanskega leta 3067 članov, ki so službovali pri 696 delodajalcih. Tekom leta obolelo je 1533 članov, od katerih jih je 31 umrlo, 1396 pa ozdravelo. Bolniščina se je izplačala za 28.499 dnij. Blagajnični zdravniki so gg. dr. Illner, dr. Kopčiva in dr. Računskemu zaključku povzamemo, da je blagajna mej drugim izplačala bolniščine in porodnih stroškov 12467 gld. 44½ kr., za zdravnike in kontrolo bolnikov 2680 gld. 74 kr., za lečila in zdravila 2178 gld. 64 kr., pogrebščine 486 gld., oskrbovalnih stroškov raznim bolnišnicam 2376 gld. 21 kr. itd. Premoženje bolniške blagajne iznašalo je koncem pretečenega leta 18.192 gld. 32 kr. Občni zbor odobril je brez ugovora računski zaključek ter predstojništvu podelil absolutorij. Potem vršile so se volitve in so bili izvoljeni v nadzorovalni svet gospodje: Alojzij Korzika in Ivan Tosti (delodajalca), Leopold Blaž, Alojzij Košir, Franc Rus in Avgust Štamcar (delojemalci). V rassodišče bili so per acclamationem izvoljeni doseđani funkcionarji in se je vsem članovom rassodišča, zlasti pa načelniku g. notarju Plantanu izrekla zahvala občnega zbora. Po končanem dnevnem redu stavljal je gosp. Cirkelbah predlog, naj bi odbor skrbel za točnejšo zdravniško pomoč, g. Ta včar pa, naj bi se glede prispevkov in bolniščine ustanovil še jeden razred; oba predloga odstopila sta se odboru v uvaževanje. G. Dražil omenil je, da okrajna bolniška blagajna ljubljanska lepo procvita, kar je v prvi vrsti zaslug njenega načelnika g. Kleina, ki tako previdno vodi blagajno. G. Klein blagajnični uradniki čvrsto podpirali, ter ob jednom izrekel zahvalo g. magistratnemu svetniku Sešek, ki je vodstvo vselej drage volje podpiral z dobrimi sveti. Potem zaključil je načelnik občni zbor.

— (Signaliziranje požarov.) Z današnjim dnevom uvedel se je v Ljubljani zopet stari način signaliziranja požarov ter se bodo odslej nastali požari signalizovali po strelu iz topov na ljubljanskem gradu, in sicer požari v mestu z dvema streloma, požari v okolici pa z jednim strelom. Signalizacija z udarci na zvon ljubljanskega gradu ostane nespremenjena.

— (Ljubljanski mizarji) nam pišejo. Poročila raznih listov, da so začeli mizarški pomočniki kranjske stavbinske družbe, tvrdk: Matjan, Binder in še nekaterih drugih s prvim majem štrajk, niso resnična. Praznovali so le prvi majnik in se drugi dan vrnili mirno v svoje delavnice. Ras pa je, da so se stavile zahteve za skrajšanje delavnega časa in zboljšanje plače. Dasiravno pa so mojstri z vso odločnostjo odklonili, se na štrajk niti mislili ni. Tudi ni resnično, da so mizarji izvolili posebni odbor, kateri naj se z delodajalci pogaja, ampak delavci omenjenih tvrdk se skupno v svojih delavnicah oglasili svoje zahteve.

— (Promenadni koncerti.) Vojaška godba pešpolka št. 27. bo meseca maja v slučaju ugodnega vremena koncertovala dne 10., 17., 24. in 31. maja, vselej ob polu dvanajsti uri dopoldne v „Zvezdi“.

— (Promocija) Odvetniški koncipijent gosp. Alojzij Kokalj iz Kranja je bil dne 2. t. m. na dunajskem vseučilišču promoviran doktorjem prava.

— (Zemljevid kamniškega okraja.) Naznanili smo že, da je izšel zemljevid kamniškega okraja. Ta zemljevid leži sedaj pred nami in priznati moramo, da je izdelan jako lepo in jako natančno.

— (Podarjene trte.) Na prošnjo novomeške kmetijske podružnice je poljedelsko ministerstvo po posredovanju g. Bohuslava Skalického, tehničnega voditelja za trtnoušna dela v Novem Mestu, brezplačno podelilo 19.100 vkorenjenih amer. trt, in sicer 15.100 sajenk riparija portalis in 4100 sajenk rupestris monticola. Oglasilo se je za nje 42 gospodarjev iz občin Šmihel Stopiče, Prečina, Št. Peter, Bela cerkev, Brunice. Nekateri gospodarji so dobili tudi po 1000 trt. Trte so se jim razdelile zadnji teden.

— (Imenovanje.) Namesto gosp. Teodorja Scale je imenovan obratnim ravnateljem državnih železnic v Beljaku svetnik pri generalnem ravnateljstvu te železnice gospod Ludovik Proske.

— (Celjski Sokol) je včeraj popoldne napravil izlet v Št. Peter v Savinski dolini. Namestnik je korporativno odkorakati iz mesta, a slavni mestni magistrat celjski mu je to prepovedal, češ, da se je v slučaju korporativnega nastopa društva bati izgredov. Celjski magistrat se torej ne upa vzdrževati red in priznava s tem, da mestna policija ni kos svoji nalogi. Ako je tako, naj se po državi.

— (Požar) Dne 29. aprila popoldne ob polu peti uri je pod Humom pri Ormoži pogorela velika viničarska hiša z gospodarskim poslopjem gospe Sidonije Murmayer iz Gradca. Slabo vzgojen in morda napeljan viničarjev otrok je užgal kup koruzinja pod kapom. Škode je do 2000 gld. Viničar, požigalčev oče, bi bil moral prihodnji dan zapustiti svoje stanovanje v tej hiši. Pri tej priložnosti se je videla potreba za okoliško ognjegasno društvo ormoško, ki bi naj imelo na Hardeku veliko, v Loperčicah in na L-šnici po eno manjšo gasilno brizglo. Na noge tedaj slovenski Ormožanci, občine bodo rade pomagale.

— (Z doma ušli) sta dve deklici, stari po 14 in 15 let. Nemški Gradec jim ni več ugajal, boteli sta ogledati si svet. Nabrali sta zategadelj nekaj denarja, prodali šolske knjige in hajdi na železnico. A podjetni deklici nista daleč prišli, samo do Ljubljane. Tu jima je zmanjkalo cvenka in ker imajo ljubljanski redarji dober nos, sta bili deklici kmalu na policiji, katera ju je odpravila domov ter ju na milost in nemilost izročila palicam dotičnih očetov.

* (Avstrijski birokratični stroj) sestoji iz 9022 uradnikov najnižjega činovnega razreda, 8252 desetega, 8381 devetega, 3205 osmega, 1946 sedmega, 713 šestega, 203 petega, 37 četrtega, 20 tretjega, 10 drugega in 1 prvega činovnega razreda, skupaj 31.790 uradnikov.

* (Madjarska milenijska razstava.) V soboto se je v Budimešti otvorila razstava v proslavo tisočletnice, kar se je ustanovilo madjarska država. Da je letos tisoč let, kar obstoji madjarska država, to so si madjarski šovinistični zgodovinarji izmislili, a ne glede na to, je vsa ta razstava drzno zasramovanje vseh ogerskih Slovanov in srčno želimo, da bi se noben Slovenec ne ponižal tako daleč, da bi jo obiskal. V Zagrebu so se odločujoči madjarski krogi na dan otvoritve milenijske razstave bali demonstracij Oblasstva se sicer razobesila zastave, a pri vsaki so stale straže, v dotičnem poslopu pa so bili skriti orožniki. Vrh tega sta bila pripravljena dva bataljona vojakov. Vsak vojak je bil dobil za slučaj izgredov po 40 ostro nabitih patron. Umeje se ob sebi, da o madjarski razstavi ne bomo nič poročali, priporočamo pa toplot, naj vsak v svojem krogu agitira, da ne pojde nihče v Pešto.

* (Smrt perzijskega šaha) Perzijski vladar, kralj vseh kraljev, kakor se je zval, je mrtev. Umoril ga je neki fanatik iz rodu, ki je šahu z večnimi upori delal mnogo preglavice. Šah Nasr-Eddin je bil znan tudi v Evropi, kajti potoval je trikrat po vseh večjih mestih in bil tudi na Dunaju prav popularen. Ko je prišel prvič mu je bila evropska civilizacija še popolnem tuja. Obnašal se je tako, kakor se ne obnaša noben hribovski pastir. Jedel je s prsti, pljuval kjer se mu je zdelo. Ko ga je na Dunaju nas cesar vzprejel na kolodvoru, ni pustil, da bi sedel poleg njega v voz. Šah je mislil, da je res kralj vseh kraljev in le težko se je udal. Njegovi spremljevalci so se obnašali v Luksemburgu, v cesarskem gradu, tako, kakor doma. Vse so poškovali, nikjer nič plačali, češ, saj smo gosti vladarjevi, in naposled se jim je morala iz cesarske blagajne kupiti še obleka. Mej salonem in straniščem niso delali razlike. Ko je šah drugič in tretjič obiskal Evropo, je bil že bolj olikan, dasi je imel še vedno čudne manire. Če je videl kako lepo damo, jej je kar rekel „Jaz vas ljubim“, dasi je prej ni nikdar videl, kadar pa je naletel na kako grdo je vedno dejal: „Vi sasluzite, da se vas obglavi“. Za Perzijo je mnogo storil in skušal upeljati po evropskem vzgledu rasne reforme. Ustanovil je visoko šolo, uredil pošto, brzojav, zidal mostove in ceste. Vladal je skoro 50 let. Imel je 20 poročenih in blizu 500 neporočenih žen.

Književnost.

— Narodna vzgoja. Slovenskemu narodu spisal Josip Ciperle. Izdalo in založilo „Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani“. Tiskala R. Miličeva tiskarna 1896. Str. 79. To je zlata knjiga, katero bi morala biti v vsaki slovenski hiši in katero priporočamo kar najtoleje zlasti slovenskim roditeljem. Ko bi se ti ravnali po naukih te knjige, vzgojili bi čvrsto generacijo. Kujiga je izšla kot peti zvezek „Pedagogijske knjižnice“ in se dobiva pri upravništvu „Učiteljskega Tovarisa“ na Kongresnem trgu št. 20, po 30 kr. izvod.

Brzojavke.

Dunaj 4. maja. Češki namestnik grof Coudenhove je imenovan tajnim svetnikom. V političnih krogih se govori, da odstopi v jeseni moravski namestnik baron Spens in da pride na njegovo mesto marki Bacquehem iz Gradca, namestnik grof Kielmansegg pride z Dunaja v Gradec, dež. predsednik bukovinski grof Goess pa na Dunaj. Kot bodoči dež. predsednik v Črncih se imenuje dvorni svetnik Roza.

Dunaj 4. maja. Pravosodni minister grof Gleispach je v današnji seji poslanske zbornice sporočil, da je cesar odobril zakon o trgovini na obroke. Zbornica je potem nadaljevala razpravo o volilni reformi, in sicer o § 28., obsežajočem določbe glede volitev volilnih mož. Ta paragraf se je z nekaterimi amendementi posl. Spinčiča vzprejel.

Dunaj 4. maja. Policija naznanja, da je bilo v petek pri delavskih izgredih 35 oseb ranjenih, mej temi je 23 policijskih organov, aretovanih pa je bilo 42 oseb.

Dunaj 4. maja. Veliko senzacijo obuja samomor zakonske dvojice Matije in Berte Hauser. Zastrupila sta se, ker nista imela od česa živeti.

Praga 4. maja. Vsi praški čevljarski pomočniki so začeli danes štrajk.

Cetinje 4. maja. Dne 20. septembra slavi Črnagora dvestoletnico vladanja dinastije Petrovič Njeguš.

Narodno-gospodarske stvari.

— Posojilnica v Celju Računski sklep za leto 1895. kaže zopet lep napredek. Denarni promet pomnožil se je od prejšnjega leta za 842.833 gl. 40 kr. ter je znašal 1895. leta 2.718.498 gld. 10 kr. Pristopilo je t-kom 1895. leta 305 novih zadružnikov, kateri so vplačali deležev 1998 gld., izstopilo je samo 67 zadružnikov ter vzdignilo deležev 616 gld. Število zadružnikov se je torej pomnožilo za 238 in vplačani deleži za 1382 gld. Koncem leta 1894. je bilo 2917 zadružnikov, kateri so imeli vplačanih deležev 37.759 gld. in je tedaj koncem leta 1895. štela zadruga 3155 zadružnikov in 39.141 gld. vplačanih deležev. Hranilnih vlog se je leta 1895. vložilo 2173krat 695.705 gld. 2 kr., vzdignilo se je pa in sicer: popolnoma 452krat in deloma 681krat 465.592 gld. 47 kr., toraj se je več vložilo za 230.112 gld. 55 kr. Kapitalizovane obresti za l. 1895. znašajo 43.901 gld. 22 kr. in stanje vlog koncem 1894. leta 1.503.334 gld. 36 kr. Koncem 1895. leta znaša torej stanje vlog 1.377.347 gld. 13 kr. Na posojilih izplačalo se je 1895. leta 488 zadružnikom 176.591 gld. 89 kr. vrnilo pa je 2.666 zadružnikov 74.101 gld. 94 kr. tedaj se je več izposodilo 102.489 gld. 95 kr. Koncem leta 1894. je znašalo stanje vseh posojil 913.291 gld. 11 kr. ter znaša stanje istih koncem 1895. leta 1.015.781 gld. 6 kr. Stanje upravnega premoženja zvišalo se je tekom leta 1895. za 287.840 gld. 15 kr. ter znaša koncem 1895. leta 1.523.747 gld. 5 kr. Za novo stavbo „Narodni dom“ izdalo se je tekom 1885. leta 84.040 gld. 74 kr. ter znašajo vsi izdatki do konca 1895. leta všteti kopnino za stavbeni prostor 114.375 gld. 40 kr. V letu 1895. je prosilo 814 strank za posojila v skupnem znesku 282.790 gld. dovolilo se je pa 505 strankam v 75. sejah načelnštva 252.830 gld. 85 kr., od katerih se je leta 1895. le izplačalo 176.591 gld. 89 kr. Čisti dobiček 1895. leta znaša 15.490 gld. 65 kr. ki naj bi se naslednje razdelil: zadružniki, ki niso bili koncem 1895. l. ob jednem dolžniki, dobe od svojih deležev 5% dividendo, katera znaša 771 gld. Posamezni udje načelnštva dobe v zmislu pravil od čistega dobička 5% kot nagrado za njih trud in delovanje to je 774 gld. 53 kr., uradniki pa dobe 750 gld. V dobrodelne namene naj se da in sicer: Za spodnještajerski jubilejski fond 500 gld., „Dijaški kuhinji v Celju“ 300 gld., „Katoliškemu podpornemu društvu v Celju“ 250 gld., „Društva sv. Cirila in Metoda“ 50 gld., „Podpiralni zalogi vseučilišnikov v Gradcu“ 50 gld., skupaj 3.455 gld. 53 kr. Ostanek čistega dobička 12.045 gld. 12 kr. se pridene posebni rezervi. Posebna rezerva prejšnjih let znaša 77.995 gld. 6 kr. in bi tedaj znašala sedaj 90.040 gld. 18 kr. Splošna rezerva znaša 6000 gld., tedaj obedve rezervi vkup 96.040 gld. 18 kr.

Današnji številki pridejal je lekarnar gosp. Trnkóczy vozni red, veljaven od 1. maja 1896.

Umrli so v Ljubljani:

30. aprila: Viktor Valand, pilarjev sin, 14 mesecev, Kurja vas št. 7, za vnetjem sapniških panog.
1. maja: Viljem Richter, umirovljeni računski oficijal, 72 $\frac{1}{2}$ leta, Poljske ulice št. 14, pljučnica. — Katarina Svetel, zasebnica, 79 let, Stari trg št. 13, ostarelost.
V hiralnici:
30. aprila: Jurij Krauband, krošnjar, 42 let, sušica možgan.

Meteorologično poročilo.

Maj	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
2.	9. zvečer	730.4	5.9	sr. zahod	dež	
3.	7. zjutraj	730.5	5.6	sl. sszahod	dež	30.9
	2. popol.	730.7	13.4	sr. sever	pol obl	
4.	9. zvečer	733.1	8.0	sl. zahod	dež	
	7. zjutraj	733.5	6.9	sl. svzhod	oblačno	1.6
	2. popol.	732.7	14.7	sl. svzh.	skoro obl.	

Srednja temperatura sobote in nedelje 9.6° in 9.0°, za 2.7° in 3.4° pod normalom

Dunajska borza

dné 4. maja 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	10	"
Avstrijska zlata renta	122	"	60	"
Avstrijska kronska renta 4%	100	"	90	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	30	"
Ogerska kronska renta 4%	98	"	95	"
Avstro-ogerske bančne delnice	965	"	—	"
Kreditne delnice	355	"	75	"
London vista	120	"	10	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	72 $\frac{1}{2}$	"
20 mark	11	"	75	"
20 frankov	9	"	54	"
Italijanski bankovci	44	"	15	"
C. kr. cekini	5	"	65	"

Dné 2. maja 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	195	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	"	75	"
Zemlj. obč. avstr. 4 $\frac{1}{2}$ % zlati zast. listi	—	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	202	"	50	"
Ljubljanske srečke.	22	"	25	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	25	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	158	"	75	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	484	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	26	"

Zahvala.

Podpisani izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo vsem, ki so nas moj boleznijo in ob smrti naše predrage matere, oziroma tašče, gospe

Katarine Svetel

toložili in nam izkazovali svoje sočutje. Istotako zahvaljujemo se pristréno vsem darovalcem prekrasnih vencov in vsem spremljevalcem drage pokojnice k večnemu počitku. (2356)

V Ljubljani, dne 4. maja 1896.

Blaž Svetel, sin. — Marija Krejčl, Franja Meršol, hčeri. — Anton Krejčl, Anton Meršol, zeta. — Marija Svetel, siohaha.

Pekarija v Ljubljani

se želi v najem vzeti. (2341—2)

Ponudbe vzprejema R. Lorber, lg pod Ljubljano.

Prilika za ugoden nakup!

Komisijiskim potom so dospeli naslednji klavirji: Bösendorfer, Czapka, Stelzhammer, Paritant, kakor tudi pianino v orehovini in črni. Nadalje so na skladišču preigrani klavirji po posebno ugodni ceni.

G-tova cena je pri vsakem klavirju razvidna in vabi na ogled najuljudneje

Ferd. Dragatin
ubiratelj klavirjev.

(2342—2)

Lepo letovišče!

V najem se odda dvoje lepih

poletnih stanovanj

v gradu „Brinje“ blizu Grosupeljske postaje, po železnici 50 min. od Ljubljane oddaljeno. Grad stoji zase blizu prijetnega gozdiča. Na razpolago so lepe, meblirane sobe, ako treba tudi konjski hlev, dva senčna vrta, kegljišče in na mimo tekoči vodi prijetno kopališče. Kraj zelo prijeten, dobre gostilne prav blizu. Zarad ugodne železniške zveze z Ljubljano tudi za ljubljanske obitelji zelo ugodno. Najemščina primerna. (2348—2)

Na pismena ali ustmena vprašanja odgovarja lastnik: **Ig. Valentinčič v Ljubljani sv. Petra cesta št. 73.**

Rokovice

za gospode in dame
iz sukanca, svile itd.

praške glače-rokovice

izvrsten fabrikat

častniške rokovice

priporoča I. (2054—9)

Karol Recknagel.

Vizitnice

priporoča

NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. maja 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linc, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selsthal v Solnograd, Steyr, Linc, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Heb, Franzove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj.

Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.

Ob 4. uri popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inmost, Bregenc, Curih, Genova, Paris, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto, Ob 7. uri 44 min. zvečer osonni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Lince, Steyra, Gmudens, Ischla, Aussega, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 8. uri zjutraj osonni vlak iz Lesce-Bleda.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 11. uri 25 min. dopoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzeňa, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Genova, Curiha, Bregenc, Inmosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 4. uri 55 min. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 9. uri 4 min. zvečer osonni vlak s Dunaja preko Amstetena, iz Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzeňa, Budejovic, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 2. uri 05 min. popoldne " " " "

Ob 6. uri 50 min. zvečer " " " "

Ob 10. uri 25 min. zvečer " " " "

(Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika. (1705-102)

Ob 11. uri 15 min. dopoldne " " " "

Ob 8. uri 20 min. zvečer " " " "

Ob 9. uri 55 min. zvečer " " " "

(Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

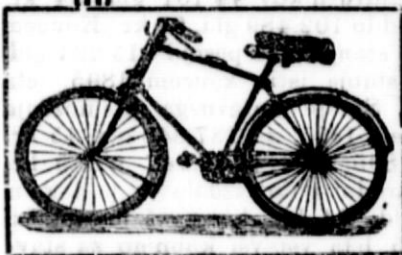
Hiša

z dvema slikanima sobama, kletjo, nasajenim vrtom in njivo, se proda ali pa odda kot stanovanje v Stanečah pri St. Vidu nad Ljubljano.

Kupci naj se oglašé pri **M. Merhar-Ju**, Pred Škofijo št. 20 v Ljubljani. (2355—1)

Važno za kolesarje!

Usojam si naznaniti, da sem svojo mehanično delavnico sedaj uredil tudi za raznovrstno popraviljanje koles (biciklov). Istotako imam vedno v zalogi

kolesa (bicikle)

najnovejše ter najboljše vrste
po najnižjih cenah

ter poskrbujem na posebno željo zajedno tudi razpečavanje že rabljenih, a še dobro ohranjenih koles.

Velespoštovaje (2332—2)

Fran Kaiser, puškar v Ljubljani,
Selenburgove ulice št. 6.

!! Vse slovensko časopisje
se je jako ugodno izreklo !!

Ravnokar so izšle v moji zalogi:

Simon Jenko pesmi. I. svezek.

Na novo jih je pregledal profesor Anton Funtek, krasi jih pa 10 ilustracij, mej njimi podoba Jenkova, katere je risala domača umetnica J. Kobilca; zato si bode ta v juhtovni z zlatorezom vezani II. svezek moje Elcevir-izdaje hitro pridobil vsa srca. (2358)

Cena 1 gld., po pošti 1 gld. 5 kr.

Ljubljana **Oton Fischer**
Kongresni trg. Knjigarna.

Inžener B. Boškovec & arhitekt O. Dvořak

stavbinsko podjetje v Ljubljani, v Lattermannovem drevoredu

se priporočata za projektiranje in izvršitev

(2252—6)

zasebnih in industrijskih visokih stavb

kakor tudi kanalizacij, vodovodov in zgradb mostov.